

Kansallissosialisten Uutislehti

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1083

16.12.2023 (134)

Michael Kühnen Poliittinen sotilaallinen toiminta: SA:n perinteet ja henki

Osa 6

UUSI SA (1977-1983)

Järjestöhistoriallisesti nykyinen kansallissosialistinen vakaumuksellinen yhteisömme juontaa juurensa BDNS:stä NSDAP:n ystävien kautta ja HSKG:stä NSDAP/AO:n kautta - molemmat säikeet kulkevat lopulta yhteen uudessa SA:ssa, joka perustettiin vuonna 1977. Tärkeämpää kuin BDNS:stä ja Freundeskreisistä peräisin oleva johto, jolla on vain paikallista poliittista merkitystä Hampurissa, jossa ensimmäinen SA-Sturm perustettiin, on tietenkin johto NSDAP/AO:sta:

NSDAP/AO:n merkitystä kansallissosialistisen liikkeen nousulle 1970-luvun lopulla ei voi yliarvioida! Ei ole sattumaa, että se pystyi vakiinnuttamaan asemansa vakaimpana tekijänä uusien natsiryhmien jatkuvassa nousu- ja laskusuhdanteessa ja että sen riveistä nousi esiin Gesinnungsgemeinschaft, jonka myötä syntyi ja säilyi ensimmäistä kertaa sitten vuoden 1952 yhtenäisen, valtakunnallinen ja voimakas natsiliike! NSDAP/AO onnistui 1970-luvulla Gerd Lauckin johdolla välttämään kaikki mahdolliset harha-aiheet, joihin myös muut NS-ryhmät syyllistyivät, ja laatimaan realistisen ja lupaavan konseptin kansallissosialistiselle vapaustaistelulle vuosisatamme lopulla. Mitä nämä muiden

tekemät harha-aiheet olivat?

TAKTISEN MUUTOKSEN YRITYS: Yhä useammat saksalaiset patriootit, erityisesti nuoremman sukupolven edustajat, löysivät tiensä takaisin kansallissosialismiin. Olimme nähneet, että Saksan liittotasavallan turvallisuusviranomaiset olivat tunnustaneet jo vuonna 1986, ENNEN uuden järjestäytymisen alkua, noin 3000 kansallissosialistia - monet muut piileskelivät muissa ryhmissä, vaalivat vakaumustaan vain pienimmässä, yksityisessä piirissä ja yrittivät pysyä tunnistamattomina. Valitettavasti tämä tuskin muuttui edes avoimien natsiyhdistysten perustamisen jälkeen, jotka pystyivät saamaan vain muutamia satoja aktivisteja ja kannattajia, mutta useimmiten hajanaisuudessaan tulivat tuskin kymmenestä korkeintaan sataan toveriin. Niinpä monet kansallissosialistit jäivät ja pysyvät tänäkin päivänä muissa kansallisissa ryhmissä ja naamioituvat siellä. He haluavat toimia hiljaisuudessa, salassa. Toiset yksinkertaisesti nimeävät kansallissosialismin uudelleen ja yrittävät näin paeta natsien kieltoa ja vainoa. Kaikki tämäkin pitää kansallissosialismin hengissä, mutta ei tuo mitään edistystä ja jää tehottomaksi - 1960-luvun steriiliyden jatkumona.

JOHTAJAKULTTUURIN EROTTAMINEN: Suuri osa syyllisyydestä uuden natsiliikkeen hajanaisuuteen ja tehottomuuteen 1970-luvulla johtui pienten "johtajien" kunnianhimosta ja turhamaisuudesta, jotka kaikki mittasivat vähäpätöisen ulkonäkönsä Adolf Hitlerin titaaniseen hahmoon ja väittivät itselleen haluavansa johtaa liikettä samalla auktoriteetilla ja vaatimalla rajoittamatonta henkilökohtaista käskyvaltaa! Nyt, kun liikkeemme kaipuu uuteen johtajaan on hyvin suuri, eikä vähiten sen tuskallisen heikkouden ja poliittisen merkityksettömyyden vuoksi verrattuna historialliseen NSDAP:hen ja sen johtajaan, kukin näistä "pikku johtajista" löysi muutamia hartaita seuraajia, jotka syyttivät ympärilleen vastaavan kultin. Eikä vain sitä - usein nämä "johtajat" eivät ainoastaan edistäneet ehdotonta käskyvaltaa, vaan myös vaativat itselleen oikeutta "tulkita" tai jopa "kehittää" kansallissosialismia aatteena! Tällä tavoin vaarantui tai kävi mahdottomaksi paitsi organisatorinen, myös ideologinen yhtenäisyys uuden sukupolven vielä hädin tuskin vakiintuneessa nuorena NS-liikkeessä.

Aseellisen vastarinnan tie: Kansallissosialismin jatkuvan vainon ja sorron vuoksi juuri parhaat, rehellisimmät ja fanaattisimmat nuoret aktivistit joutuvat toistuvasti houkutuksen kohteeksi lähteä pois tunnustuksen ja sorron vaivalloiselta tieltä ja saavuttaa oletettavasti nopeaa menestystä ja vaikutusta järjestämällä aseellista vastarintaa. Todellisuudessa - kuten kokemus osoittaa - kaikki tällaiset yritykset epäonnistuvat muutaman kuukauden kuluttua, koska Saksan liittotasavallan turvallisuuskoneisto päinvastoin: Vainoamalla heitä järjestelmä ajaa militantit tarkoituksellisesti aseelliseen vastarintaan, koska se tukahduttaa kaikki lailliset ja vapaat yritykset kansallissosialistiseen propagandatyöhön; toisaalta perustellusta

närkästyksestä syntyneitä epätoivoisia reaktioita ja aseellisen vastarinnan räjähdyksiä käytetään niiden murskaamisen jälkeen jälleen väärin agitaatioon ja tekosyynä natsikiellon erityislakien jatkamiselle!

KIIREELLINEN YRITYS NSDAP:N UUELLEEN PERUSTAMISEKSI:
Pirstaleisuuden voittamiseksi, kansallissosialististen aatteiden ja poliitikkojen sitovan määrittelyn sekä konkreettisen ja lupaavan poliittisen työn mahdollistamiseksi toverit sortuivat 1970-luvulla toistuvasti ajatukseen NSDAP:n uudelleenperustamisesta, mikä oli sinänsä oikein. Tämä kuitenkin epäonnistui säännöllisesti nykyisen NS-liikkeen lukumääräisen ja organisatorisen heikkouden vuoksi. Uudelleenperustaminen on valmisteltava huolellisesti ja toteutettava harkitusti - ennenaikainen uudelleenperustamisyritys on vahingollinen, karikatyyri ja siten loukkaus Führerin puoluetta kohtaan!

NSDAP/AO välttyi kaikilta näiltä poliittisilta umpikujilta:

Se ei naamioinut itseään, kuten kansallissosialistit tekivät NPD:ssä ja muissa kansalliskonservatiivisissa järjestöissä ja kuten se yritti tehdä fasistirintaman ja kansallissosialistisen liikkeen puitteissa, vaan järjestäytyi selkeästi kansallissosialistiseksi liikkeeksi.

Se ei julistanut uutta "johtajaa", kuten erityisesti Roederin liike teki, eikä vaatinut oikeutta muuttaa, kehittää tai jopa vääristää kansallissosialistista aatetta. Sen sijaan, että se olisi totellut uutta FÜHRERiä, se opetti kansallissosialisteja tunnustamaan PARTEI:n johtamistehtävän.

Se ei kehottanut aseelliseen vastarintaan, kuten Euroopan vapautusrintama ja jopa NSKG olivat tehneet, vaan kehitti "propagandistisen maanalaisen" käsitteen.

Se ei myöskään vaatinut olevansa uusi NSDAP, kuten kansallissosialistien ryhmät tekivät tuloksetta yhä uudelleen vuosina 1970, 1976 ja 1979, vaan tyytyi käytännön organisatorisiin tehtäviin, jotka koskivat NSDAP:n uuden perustan valmistelua ja edistämistä sen ulkoisena ja rakenteellisena organisaationa. Tämä työskentelytapa ja realistinen arvio kansallissosialistisen järjestötyön mahdollisuuksista ja mahdollisuuksista voitti NSDAP/AO:n puolelle ne kansallissosialistit, jotka eivät halunneet tyytyä poliittiseen itsensä tyydyttämiseen ja natsileikkeihin, vaan etsivät selkeää ja vakuuttavaa konseptia. Sen radikalismi ja uskollisuus NSDAP:n historialliselle tyylille voitti kuitenkin AO:n myös monet niistä järjestäytymättömistä, vallankumouksellisesti ajattelevista nuorista, jotka yksinkertaisesti tunnistivat kansallissosialismissa terävimmän ja armottomimman sodanjulistuksen porvarillista järjestelmää vastaan.

Niinpä NSDAP/AO:sta tuli 1970-luvun lopulla uuden liikkeen vahvin NS-ryhmä. Näin se myös houkutteli puoleensa radikaaleimpia ja johdonmukaisimpia

taistelijoita, jotka JN:stä ja WJ:stä tullessaan löysivät tiensä NSDAP/AO:n riveihin. Monet näistä taistelijoista eivät kuitenkaan tyytyneet järjestäytymään pieniin soluihin NSDAP/AO:n työohjeiden mukaisesti, jotka kielsivät heitä ottamasta yhteyttä toisiinsa ja rajoittivat heidät yöllisiin, laittomiin propagandaoperaatioihin. Vaikka tämä taktiikka oli perusteltu turvallisuussyistä, se ei riittänyt nuorten taistelijoiden aktivismille ja yhteisöllisyydelle. Ensimmäisenä tämän ymmärsi "Armin", silloinen NSDAP/AO:n liittovaltion alueen koordinaattori, vuonna 1976. Hän tuli fanaattisesti kansallissosialistisesta perheestä, hänen isänsä oli SA:n johtaja, hän itse oli ollut aktiivinen HJ:ssä jo kuusivuotiaana taistelujen aikana, minkä vuoksi hän kantoi HJ:n kultaista kunniamerkkiä. Ja hän kehitti vaatimuksen muodostaa NSDAP:n/AO:n aktiivisimmista taistelijoista yhtenäinen ja tiukasti organisoitu poliittisten sotilaiden joukko, kaikista maanalaisuuden turvallisuushuolista huolimatta - NSDAP:n/AO:n SA. Vaikka hän oli jo vuodesta 1976 lähtien toteuttanut NSDAP/AO:n valtakunnallisia propagandahyökkäyksiä, todellista organisaatiota ei ollut vielä syntynyt.

Tämä tapahtui yhtä lailla sattumalta kuin kohtalo, maaliskuussa 1977 NPD:n valtakunnallisen puoluekokouksen yhteydessä Hannoverissa. Edellisenä iltana oli järjestetty JN:n keskuskokouksen yhteydessä, jonka oli määrä päättyä iltahämärässä soihtukulkueeseen. Kun mielenosoittajat alkoivat muodostua kulkueeksi, pimeydestä kuului yhtäkkiä ääni: "AO taaksepäin!". Kaikki ne toverit, jotka olivat tähän asti julistautuneet NSDAP/AO:lle yksitellen, toisistaan tietämättä, asettuivat riviin taaksepäin ja tajusivat yhtäkkiä, että he muodostivat yli kolmanneksen koko joukosta. Se oli kiehtova kokemus, kun pienissä ryhmissä irtauduttiin eristäytyneisyydestä ja lopetettiin tunne siitä, että seisoi yksin kaikkia vastaan vain muutaman toverin kanssa. Tuona viikonloppuna, tämän kokemuksen vaikutuksesta ja keskusteltuaani "Arminin" kanssa, joka selitti minulle AO:n strategian ja taktiikan, liityin NSDAP:n ystävien NSDAP/AO:n jäseneksi ja sain tehtäväkseni rakentaa SA-myrskyn Hampurissa!

Muutamaa viikkoa myöhemmin - 8. toukokuuta 1977 - minä ja kaksi muuta toveria perustimme sodanjälkeisen ajan ensimmäisen SA-muodostelman, "SA Storm Hamburg 8 May".

Yhteisömme historian kannalta pitäisi olla ratkaisevaa, että tulimme yhteen maan alla ja loimme näin alusta alkaen laittoman järjestön. Vasta Kansallissosialistien toimintarintaman (ANS) perustaminen etujärjestöksi marraskuussa 1977 vapautti meidät ainakin osittain laittomuudesta. Yhdessä asenteemme elämään poliittisina sotilaina SA:n perinteen mukaisesti oli juuri tämä maanalainen synty, joka poisti alusta alkaen pelon vainosta ja kieltämisestä, joka oli lamauttanut kaikki kansalliset ryhmät vuosikymmeniksi, ja varmisti siten menestyksemme!

Kun meidät todella kiellettiin joulukuussa 1983, se ei muuttanut mitään. Me vain pysyimme yhdessä ja aloimme muodostaa uusia järjestäytymismuotoja!

Hampurin SA-myrsky oli myös ensimmäinen sodanjälkeisenä aikana, joka muotoili selkeästi sitoutumisensa SA:n henkeen, ja tämä ilmeni "Poliittisen sotilaan 10 käskyä", jotka julkaistiin kuukausittaisen maanalaisen aikakauslehtemme "DER STURM - SA-Kampfblatt für Hamburg und Umgebung" ensimmäisessä numerossa kesäkuussa 1977. Samana vuonna meistä riippumaton Frankfurtin "Kampfgruppe Großdeutschland" (KGD) hyväksyi myös 10 käskyä itseään sitoviksi - ja tammikuussa 1983, ANS:n ja "Kansallisten aktivistien" yhdistymisen ja sitä seuranneen valtakunnallisen läpimurron jälkeen, niistä tuli lopulta koko aatteellista yhteisöämme sitovia kaikkialla Saksassa!

NSDAP/AO:n SA valmistautui nopeasti. Hampurin jälkeen SA-joukkoja muodostettiin myös Hannoverissa, Braunschweigissa, Nordrhein-Westfalenissa ja lopulta jopa Münchenissä - joulukuussa 1977 Hessenissä pidetyssä Führerthingissä muodostettiin SA:n esikuntajohto ja "Armin" nimitettiin esikuntapäälliköksi. Huhtikuussa 1978 ilmestyi ensimmäinen sodanjälkeinen Völkischer Beobachter -lehden numero, jonka SA:n esikuntajohto julkaisi tunnustuksena NSDAP:n/AO:n puoluejohdon johtavasta roolista. Vallankumouksellisessa käytännössä tuli kuitenkin ilmi, että NSDAP/AO:n johdon varoitus tiukasta maanalaisesta yhdistymisestä ja maanalaisen keskuksen muodostamisesta valtakunnan miehityksillä alueilla oli perusteltu.

Hampurin SA-myrsky paljastui jo syyskuussa 1977, ja maanalainen työ, jota jatkettiin johdonmukaisesti huolimatta vainojen ja vankeusrangaistusten aiheuttamista kasvavista menetyksistä, epäonnistui lopulta vuoden 1979 lopulla SA:n esikuntapäällikön "Arminin" pidätyksen myötä, joka lopulta epäonnistui jopa aseelliseen vastarintaan ajautumisen torjumisessa, murtui työnsä romahdettua vankilassa ja alkoi raivostua itseään ja kaikkia muita vastaan ja eristäytyä täysin. Tästä syystä en halua mainita sen miehen nimeä, joka ihmisenä lopulta epäonnistui SA:n esikuntapäällikkönä koodinimellä "Armin", mutta joka vapaustaistelumme tietyille osuudelle sai suuren merkityksen ja katoamattoman ansion.

Hampurin SA-myrsky joutui tietysti vain osittain NSDAP:n/AO:n SA:n romahdukseen, sillä minun johdollani se oli jo kauan sitten lakannut rajoittumasta maanalaiseen työhön, mutta ANS:n perustamisen jälkeen marraskuussa 1977 se oli keskittynyt yhä enemmän lailliseen, julkiseen propagandatyöhön.

Seuraavina vaikeina vuosina tammikuuhun 1983 saakka SNE joutui myös kohtaamaan kaikki edellä kuvatut poikkeavuudet, jotka olivat houkutuksina riveihimme järjestäytyneille kansallissosialisteille sekä riveissämme että niiden

ulkopuolella. NSDAP/AO:sta peräisin olevien joukkojemme alkuperä ja sitoutuminen NSDAP/AO:n toiminta-ajatuksen antoivat kuitenkin SNE:lle mahdollisuuden selviytyä tappioista ja vakavista ongelmista ja kriiseistä huolimatta. Julkiseen propagandatyöhön suuntautumisen myötä nousi kuitenkin esiin lukuisia kysymyksiä ja ongelmia, joihin NSDAP/AO:n puhtaasti maanalaiseen työhön suuntautunut konsepti ei enää antanut vastausta. Näinä vaikeina aikoina yhteisömme muodosti lopulta selkeän käsityksen kansallissosialistien SA:n perinteeseen ja henkeen perustuvan julkisen propagandan ja järjestötyön tarpeista ja muodoista, joka meni paljon NSDAP/AO:n käsitystä pidemmälle, mutta ei ollut ristiriidassa sen kanssa vaan täydensi sitä mielekkäällä tavalla. Tämän joukkojemme kypsymisprosessin tulos muotoiltiin ANS/NA:n järjestyskäskyssä maaliskuussa 1983:

"ANS/NA näkee itsensä uuden sukupolven kansallissosialistisen liikkeen laillisena haarana SA:n perinteen mukaisesti ja taistelee poliittisesti NS-kiellon poistamisen puolesta. Se on sitoutunut NSDAP:n 24. helmikuuta 1920 hyväksymän 25-kohtaisen ohjelman ytimeen ja merkitykseen, torjuu väkivallan poliittisten tavoitteiden saavuttamiseksi ja pyrkii työskentelemään voimassa olevien lakien puitteissa. ANS/NA hajoaa heti, kun NSDAP:n palauttaminen lailliseksi puolueeksi Saksassa on jälleen mahdollista, ja asettaa silloin kaaderinsa sen käyttöön!"

Näin uusi SA oli vihdoinkin löytänyt organisaatiokäsityksensä, tyylinsä ja elämänasenteensa, ja se saattoi nyt lähteä määrätietoisesti töihin. Vuoden 1983 läpimurto osoitti sen oikeaksi: jo saman vuoden kesällä järjestöllinen pohja oli levinnyt niin laajalle, että vaalipuolueen perustaminen nimellä "Aktion Ausländerückführung - Volksbewegung gegen Überfremdung und Umweltzerstörung" (AAR) tuli mahdolliseksi. Tämän myötä yhteisömme oli periaatteessa jo kasvanut yli SA:n rajauksen ja ottanut seuraavan askeleen kohti kansallissosialistisen PARTEI:n rakentamista (puolueen ja SA:n erosta ja suhteesta viittaa vielä kerran muistutuksena tämän kirjoituksen kahteen ensimmäiseen lukuun). Vuoden lopussa ANS/NA:n riveihin oli järjestäytynyt useita satoja poliittisia sotilaita 36 toverikunnassa ja yhdeksässä osavaltiossa. Mutta ennen kuin tämä oli saavutettu, yhteisömme oli vielä voitettava vaarallinen kriisi - vastakkainasettelu joukkojen sisällä nousevan SS-siiven kanssa!

Yhteisömme suhtautumisesta SS:ään on monia väärinkäsityksiä: Emme ole yksinkertaisesti vihamielisiä SS:ää kohtaan; aluksi, kuten kuvattu, suhtauduimme vain myönteisesti SA:n perinteeseen ja henkeen, liittämättä sitä sodanjulistukseen SS:n perinteelle ja hengelle, joka alun perin ilmentää vain entisestään voimistunutta suhtautumista poliittiseen sotilaselämään. Tosin sitoutumisemme SA:han toi mukanaan myös harkitun ja kriittisen arvion 30. kesäkuuta 1934 tapahtuneesta tragediasta, ja jo toisessa sodanjälkeisessä Völkischer Beobachterin

numerossa syksyllä 1978 SA:n esikuntajohto ilmoitti NSDAP:n ja AO:n puolesta Ernst Röhm'n kuntouttamisesta ja hänen tunnustamisestaan suurena kansallissosialistisena vallankumouksellisena. Tämä ei kuitenkaan merkinnyt rintamaa SS:ää vastaan, vaan ainoastaan tehostettua taantumuksen torjuntaa.

Kriittinen asenteemme SS:ää kohtaan alkoi vasta kesällä 1983, kun jouduimme todistamaan, että ANS/NA:n silloisen järjestöjohdon jäsenen Arnd-Heinz Marxin ympärillä toimiva järjestöä vahingoittava ryhmä käyttäytyi yhä ankarammin ja hylkäsi SA:n perinteen ja hengen ja samaistui yhä enemmän historialliseen SS:ään - ja nimenomaan EI SS:ään, Juuri EI SS:ään, sikäli kuin se ilmentää samoja ihanteita ja asenteita kuin SA, vaan pikemminkin SS:n puolueen vastaiseen perinteeseen, joka ideologisesti merkitsi dogmaattista rappeutumista, organisatorisesti itsenäistymistä ja elämänasenteeltaan ylimielistä, ei-kompraditionaalista vaatimusta hallita liikettä. Syksyllä 1983 hiipivä kriisi saavutti huippunsa, kun Marx vastoin käskyjäni antoi Frankfurtin ja Hanain toverikuntien toverit vannoa HÄNEN HENKILÖSTÖSSÄÄN.

Ei ollut vain sietämätöntä järjestön sisällä, että liikkeen numero 3 vannoi tällä tavoin uskollisuudenvalan omalle persoonalleen välittämättä kahdesta muusta järjestön johdon jäsenestä - se oli sietämätöntä myös ideologisesti, sillä johtajan kuoleman jälkeen kenelläkään ei ole oikeutta samaistaa persoonaansa puolueeseen ja vaatia alistumista persoonalle puolueen sijasta. Tämä provokatiivinen vaatimus mielivaltaisesta vallasta liikkeen yli sen sijaan, että työskentelisimme ja taistelisivimme johtoverina yhteisössä ja yhteisön puolesta, kuten vaadimme SA:n perinteen mukaisesti, ja tämän itsekuvaan ja organisaatioon kohdistuneen hyökkäyksen perustelu historialliseen SS:ään viittaamalla, jota seurasivat pian osittain vihjailevat, osittain uhkaavat vihjaukset 30. kesäkuuta, johtivat siihen, että emme ainoastaan sulkeneet pois Marxin ympärillä olevaa ryhmää, vaan nyt myös julkisesti selvensimme suhtautumistamme historialliseen SS:ään luvussa 6 esitetyllä tavalla.

Kun Marx ei lopettanut taisteluaan liikettä vastaan ja sen hajaannuttamispyrkimysten puolesta, vaan jopa voimisti sitä henkilökohtaisilla murhayrityksillä yhteisöme johtovereita vastaan ja juonittelulla, meidän oli pakko hyljeksia hänet ja hänen seuraajansa ja julistaa heidät puolueen tuholaisiksi. Tähän liittyi kesäkuun 30. päivän julistaminen "taistelupäiväksi taantumusta vastaan", jota on vietetty joka vuosi vuodesta 1984 lähtien vastustaen niitä suuntauksia, jotka ovat puolueelle vahingollisia ja jotka objektiivisesti palvelevat taantumusta. Vaikka Marx on nykyään vajonnut täydellisen merkityksettömyyden kuiluun, valppautta tarvitaan edelleen niitä suuntauksia vastaan, joita hän edusti ja joiden avulla hän halusi murskata liikkeemme. Tämä selittää kriittisen suhtautumisemme historialliseen SS:ään, johon hän viittasi puoluetta vahingoittavissa juonittelussaan, ilman että

tuomitsemme sen vuoksi yleisesti kaiken SS:ään liittyvän tai että olemme sokeita kaikille niille suurille ja esimerkillisille asioille, joita SS- ja ennen kaikkea Waffen-SS-tahotoverit saavuttivat ja jotka me toki sisällytämme käsityksemme perinteestä!

Kun Marx erotettiin yhteisöstämme syksyllä 1983, kriisi oli suurelta osin ratkaistu ja toverillinen perusasenne johdossa ja seuraajissa palautui.

Vuoden 1983 lopussa voitiin ylpeänä todeta, että ensimmäistä kertaa sitten vuoden 1952 oli jälleen olemassa toimiva, valtakunnallinen, yhtenäinen kansallissosialistinen liike. Siihen kuului jo tuolloin uuden SA:n lisäksi - jota ilmentivät kansallisten aktivistien ja ANS:n kaaderin toverit - myös entisen SRP:n aktivistin ja ritariristin haltijan Otto Riehsin johdolla "Saksan politiikan ystäväpiiri", joka organisoi vanhemman sukupolven kannattajamme, yrityssolujen järjestön ja tyttöjen yhdistyksen. Järjestöllisesti itsenäinen, mutta poliittisesti varajäseneni Thomas Brehlin johdolla toimi myös vaalipuolue AAR. SA:sta oli jo tullut todellinen, pieni mutta aktiivinen kansanliike, vaikka poliittiset sotilaat olivatkin lukumääräisesti ja poliittisesti selvästi enemmistönä. Niinpä vuoden 1983 loppupuolella päätettiin, että tulevana vuonna ANS/NA:n tulisi jäädä enemmän taka-alalle, jotta se voisi vahvistaa ja kouluttaa kaadereitaan, kun taas poliittinen painopiste olisi asetettava AAR:n ja liikkeemme haarojen laajentamiseen, sillä liikkeestämme oli nyt käytännössä tullut kansallissosialistinen liike par excellence!

Bonnin järjestelmä kuitenkin kielsi 7. joulukuuta 1983 ANS/NA:n ja sen alajaostot sekä AAR:n toiminnan. Uuden SA:n, kansallissosialistien toimintarintamamme, historia päättyi näin ollen entisessä muodossaan - taistelu siirtyi UUTEEN RINTAAN!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

September 1934   Ausgabe 1273   28. April 2017 20.20

Der Kampf geht weiter !

Seitdem haben nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung wieder aktiv als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Abolition von Zionismus, Vertreibung, Verfolgung und Verlesung haben nicht ausgereicht, das Kreuz der goldenen Aue umstritten heißt gründer Führer Adolf Hitler in entzweit.

Alle Nationalsozialisten sind einmütig auf der Überzeugung, dass die nationalsozialistische Bewegung ein Leben lang ein Kampf um die Erlösung unserer weißen Völkern ist. Die Bewegung ist zwar nicht geworden, aber die Größe des heutigen Völkern ist kein noch viel größer als in die Vergangenheit.

Die vornehmste Aufgabe ist es, den Adukt, den Völkern – gegen alle wissen Völkern (1) – zu helfen. Keine Mittel und Eisenbahnen, Überlebende und Rassenmischung.

Ob "legal" oder "illegal", ob in "Kampfbildung" oder in "Steuerzahlung", ob mit "Propagandaarbeit" oder mit "Arbeitsleistung" – alles auf einem selbstbestimmten Weg. Jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hitler!
Gottard Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Kansallissosialisten Uutislehti
www.nsdapao.org

#1005   19.06.2022 (132)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Eturaportti
Mollyn haastattelu
Kolmas osa

NNK: Nykyiset projektit ovat selvästi filosofisia ja taiteeseen liittyviä.

Kerro näkökseen tällaisten aiheiden vaikutuksesta politiikkaan.

Molly: Adolf Hitler and the Army of Mankind (www.mourningthescient.com/truth.htm): Yritän edelleen päivittää kuvagalleriaa, mutta enimmäkseen olen keskittynyt Adolf Hitlerin ja ihmiskunnan armeijan. Minulla on nyt 21 sivua, ja minulla on vielä paljon tekemistä. Toisen maailmansodan tutkiminen on vursinaisen mielenkiintoa. Eivät tietoa yhdestä asiasta ja löydät kaksi muuta tulkittavaa asiaa. Tuntuu vähän kuin olisi arkeologi, joka kaivaa ensin haudattua menneisyyttä. Menneisyyttä, jota he eivät haluaa tulla esiin. Vuosine jälkeen kerran kinnas internetin tiedon ja

the **NEW ORDER**

Number 176 (132)   Founded 1978   April 26, 2017 20.20

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamations have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware conservatives and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, ethnic disintegration, and neo-racism.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or arena halls, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hitler!
Gottard Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO on maailman suurin Kansallissosialistisen propagandan toimittaja!

Painettuja ja verkkojulkaisuja useilla kielillä

Satoja kirjoja monilla kielillä

Satoja web-sivustoja monilla kielillä

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!